

„stitutorum, vtramque partem pristinae sententiae finito colloquio fortius inhaesisse, et non nisi odium minus inter dissentientes hinc fuisse ortum; ego vero nihil ardentius cupio, quam vt Tuus, Domine, fauor cellissimus in me, meosque sit perpetuus mihiq̄ue diligentissime cauebo ab omni eo, quod imminutionem eius inducere possit.„

Haec omnia *Feuerlini* verba sunt: quae quidem ob prolixitatem non transcribenda erant in *Observationes* meas, quum eorum series argumento meo affinis non erat. Ego in summam ea contraxi, idque VNUM TANTUM, quod *Feuerlinus* ipse respondere nollet, ipsis huius viri verbis tamquam historicus narraui, his verbis vsus:

„Multi iam ex eo tempore praeterlapsi sunt dies, quum ea mentem subierit cogitatio, quod ipse observationibus quibusdam has litteras illustrare vellem. Quum vero confectae essent, denuo abiecti propositum, nec ad illud, nisi per harum litterarum abusum per quemdam presbyterum Benedictinum contra me factum, denuo reuocatus sum. Satis neruose quidem respondit Cardinali S. V. *Feuerlinus*, nec sine causis grauissimis vberius examen omisit. Ita ille: *Verum enim vero*, (nimium antea dixerat, quid respondere posset, etc. his verbis quidem satis neruose multa attulit, quae *Quirino* omnino placere non potuerunt) *quamuis defensionem religionis meae etc.* Hinc sequuntur verba iam superius adlegata, vsque ad: *inducere possit*. Post quae pergo: Optimam hanc aisationem, vt haec ipsa et me facile mouere potuisset ad omnem rem, quae etiam (non diffiteor) aliquam Theologorum nostrorum partem in attentionem erexit, silentio legendam. Sed quum non desint, nec defuturi sint in posterum Pontificiorum defensores, qui his, similibusque mire abutantur ad incautos in Ecclesia nostra decipiendos: nemo non videbit, *informationem nostrorum hominum* omnino necessariam esse. Hoc perspiciens, in publicum demum prodire has plagulas passus sum. Nolo quidem hac scriptiuncula *controuersiam mouere* Pontificiis, vtpote qui veritatis impatientes sunt, nec se conuinci passuri, sed (vt *Feuerlini* verbis utar) pristinae sententiae fortius inhaesuri, nostrosque - maiori odio persecuturi: sed *admonitionem* scribo pro fratribus *Euangelicis*, quorum plurimis forsitan in mentem venit, *Paulum III*, et praecipue nouos Papales nostro tempore viuentes, mitiori lingua vtentes, angelos lucis esse et filios veritatis. *Latet anguis in herba*, nam blandimentis iam omnis res agitur.„

Dixi ergo *Feuerlinum* neruose iam Tibi respondisse. Nonne enim respondit? nonne attulit, quae defendendi causa respondere posset?